

TÜRKİYE
GAZBETON
ÜRETİCİLERİ
BİRLİĞİ

TÜRKİYE İMSAD “Kentsel Dönüşüm ve Türkiye’de Yapı Güvenliği Raporu”

TÜRKİYE GAZBETON ÜRETİCİLERİ BİRLİĞİ GÖRÜŞLERİ

Bölüm-4.....Teknik Değerlendirmeler

4.4.....Standardların Geliştirilmesi

4.4.1.....Güncelliğini Kaybeden Türk Standardları

a. Durum Saptaması: “Kâgir duvar sektörünü” ilgilendiren güncelliğini kaybetmiş Türk Standardları olarak, TS 453 “Gaz ve köpük beton yapı malzeme ve elemanları” ve TS 2510 “Kargir duvarlar hesap ve yapım kuralları”nı gösterebiliriz.

Durum saptaması: Çoğu EN standardının Türkçe çevirileri yeterli olmayıp yanlış çevirilere de rastlamaktayız. Bu tür çevirilerin anlaşılması ve uygulanması gayet zor olmaktadır.

a. TS 453 standardı ülkemizde 1988 tarihinden itibaren, donatılı ve donatısız gazbeton üretim standardı olarak yürürlükte idi. 2006 yılından itibaren gazbeton donatısız ürünlere ait standard TS EN 771- 4 “Kâgir birimler - Özellikler - Bölüm 4: Gazbeton kâgir birimler” olarak belirlendikten sonra, gazbeton donatılı ürünler ile ilgili TS 453 kullanılmaya devam edilmiştir. Gazbeton donatılı ürünler için Avrupa’da kullanılan standart EN 12602’dir. Bu yüzden TS 453 iptal edilmiş ve yerine TS EN 12602 getirilmiştir.

TS 2510 standardı 1977 yılında kabul edilmiş ve hala yürürlükte olup şu anki hali ile oldukça yetersizdir ve günümüz şartlarına uygun hale getirilmelidir.

c. ÖNERİLEN: TS 2510 için, Avrupa’da kullanılan Eurocode 6 “Design of masonry structures” Türkiye’de uygulanabilir olmalı ve yeni gelecek hesap kuralları ile birlikte TS 2510 iptal edilebilir.

ÖNERİLEN: EN standard çevirileri teknik bilgi ve yeterliliğe sahip, o standardı kullanma ihtiyacı olan ilgili sektörlerde yaptırılabilir. Ayrıca, EN standard çevirileri yetkin olan üniversitelere yaptırılabilir veya çevirinin onayı üniversitelerden alınabilir.

Yararlanılan Kaynaklar:

1. Türk Standardları Enstitüsü, TSE.NET Sistemi

Bölüm-4.....Teknik Değerlendirmeler

4.3.....Diğer Yönetmelikler ve Standardlar

4.3.2.....Binaların Yangından Korunması Hakkındaki Yönetmelik

a. Durum Saptaması: Yönetmeliğin zayıf yönü olan “döşemeler ve cepheler” binaların en önemli yapı bileşenleri olup yönetmelikte yangın önlemlerinin alınmasında en çok dikkat edilmesi gereken kısımlardır.

Dolayısı ile piyasada inşaat uygulamaları ile çelişen ve binanın en zayıf yapı bileşeni olan “döşemeler ve cepheler” için BYKHY’deki bazı maddelerin değiştirilmesi ihtiyacı bulunmaktadır.

c. ÖNERİLEN: İkinci Kısım “Döşemeler” Yönetmelik MADDE 26’da

2. fıkranın değiştirilmesi gereklidir.

Bina cephesinin malzeme tanımı yapılırken, bina içerisindeki döşemelerde, yangın dayanımı daha düşük malzeme kullanılmasının, binanın döşemelerinde yangın dayanımında zaafılara neden olacağı açıktır. Dolayısıyla, binalarda dış cephe ve döşeme gibi iki önemli yapı bileşeninde yangın dayanımı yüksek olan malzemelerin kullanılması, binanın yangın direncine çok ama çok önemli katkı sağlayacaktır.

ÖNERİLEN: İkinci Kısım “Cepheler” Yönetmelik MADDE 27’nin daha açık ve net olarak tanımlanması gereklidir.

Tek bir fıkra halinde düzenlenen cepheler maddesi, kolay anlaşılır bir nitelikte değildir. Cepheden anlaşılması gereken, dış cephe boyunca alev yayılımına maruz kalan veya kalabilecek yüzeylerin ifade edilmesidir.

Bu çerçevede dış cephede kullanılacak malzemelerin asgari kısıtları ve ne tür tedbirlerin alınması gerektiği maddeler halinde sarıh bir biçimde tanımlanmalıdır.

Yararlanılan Kaynaklar:

1. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelik (09.Eylül.2009).

2. “Polistren asmolen döşeme uygulamalarında yangın güvenliği” raporu,
Doç. Dr. Cüneyt Kurtay, Gazi Üniversitesi Mimarlık Bölümü.